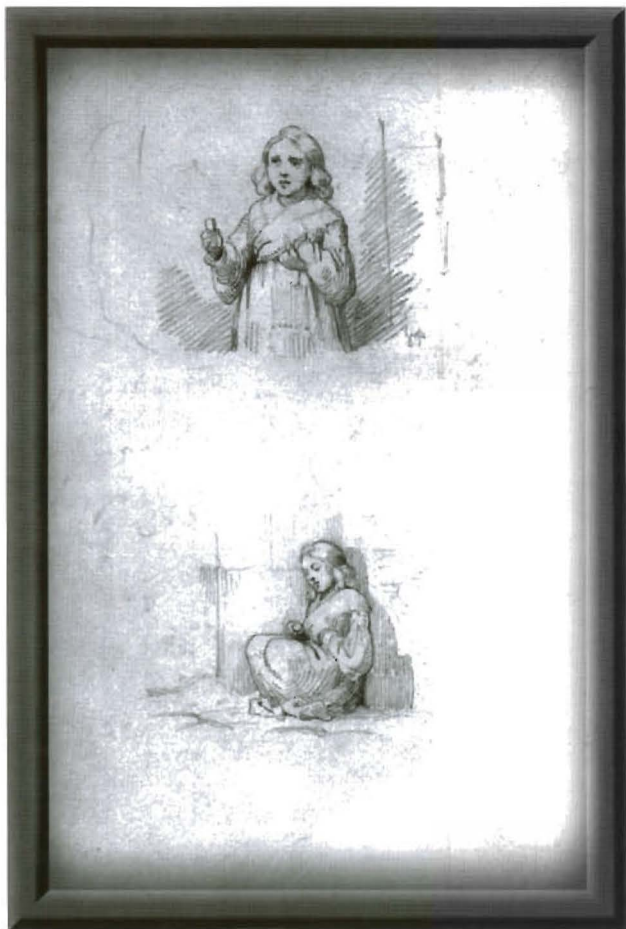

*TEATR
MUZYCZNY
w Poznaniu*

Hans Christian Andersen
Dziewczynka z zapalkami

"Dziewczynka z zapalkami"

wg. H. Ch. Andersena

scenariusz, reżyseria, choreografia - **Wł. Janicki**
współpraca choreograficzna - **G. Kawalec D. Gudzio**
muzyka opracowanie komputerowe - **Robert Łuczak**
opracowanie scenograficzne - **D. Bielecka-Gosieniecka**

OBSADA

Dziewczynka - **I. Prakharenka K. Wójcicka**
Babunia - **U. Romaszko, D. Czerwińska**
Narrator I, Poeta - **J. Patycki**
Narrator II, Kompozytor - **A. Urban**
Urwis - **D. Nowik**
Młody mężczyzna - **A. Niedźwiedź**
Bogaty kupiec - **W. Paprzycki**
Jego żona - **K. Terlecka**
Śmierć - **P. Gajda, Manowski**
Dzieci kupców - **A. Golak, M. Szubert, K. Wójcicka**
Ojciec dziewczynki - **G. Kawalec**
Tłum uliczny - **M. Tomaszewska, W. Krupa, M. Rutkowska, M. Kandulska, H. Nasarzewska, J. Odwrot, B. Badzińska, T. Gudzio, S. Semonowicz, A. Silecki**

Anioły, stworki - **balet**
Staruszka - **M. Tomaszewska**

PREMIERA

Poznań, dnia 26.09.2001 r.

Hans Christian Andersen (1805-75), to najszerzej w świecie znany duński pisarz, znany przede wszystkim ze swych baśni, choć jest ponadto autorem kilku powieści, sztuk teatralnych, wierszy, a także niestety nieznaney w Polsce - autobiografii. Napisał ponad 180 baśni tłumaczonych na kilkadziesiąt języków świata. Szeroko znana jest tylko niewielka ich część. Niektóre, te najwcześniej napisane, oparte są na bajkach i legendach, które autor słyszał jako dziecko, jednak ogromna większość to w pełni utwory Andersena.

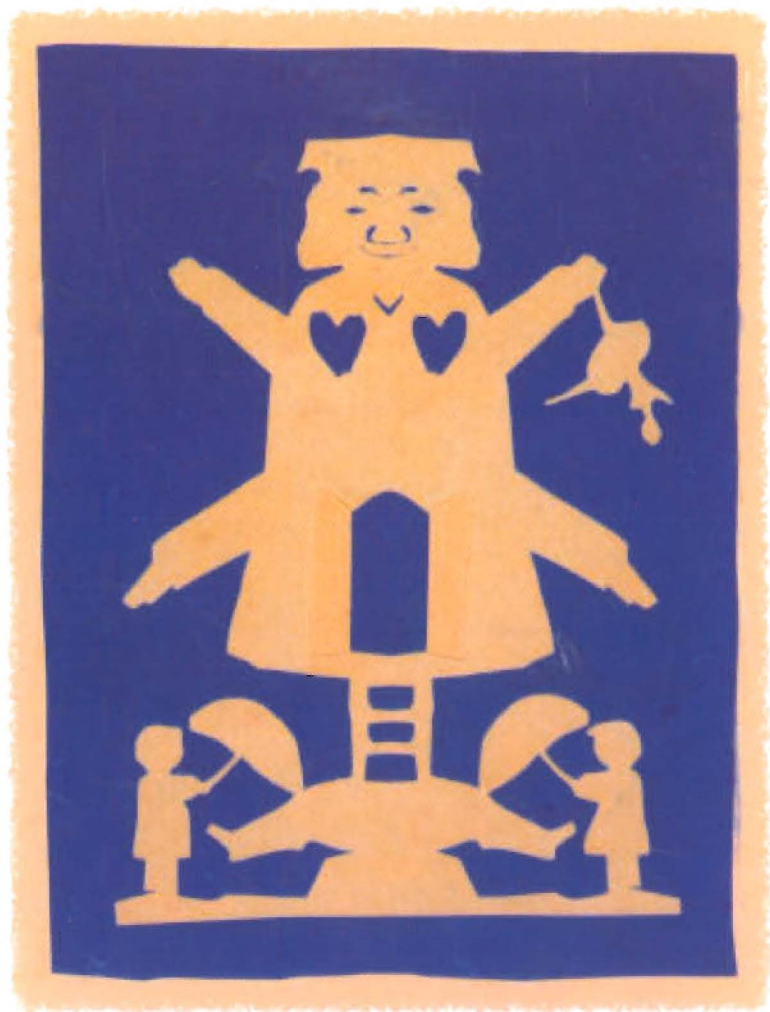
Choć sam autor nadał pierwszemu ze swoich zbiorów baśni tytuł: "Bajki opowiedziane dla dzieci", to wszystkie jego baśnie są tak samo ważne dla dorosłych - być może nawet przede wszystkim dla dorosłych: w poetycki sposób opowiadają o dylematach życia, o miłości, o ludzkich marzeniach, o tragizmie życia, o śmierci - i o nadziei, jak w "Dziewczyńce z zapalkami".

Andersen zwykł mawiać, że jego życie też jest jak baśń. Urodzony w rodzinie ubogiego szewca w niewielkim wówczas mieście Odense, był chłopcem wrażliwym, zdolnym i ciekawym świata. Kto wie, czy na jego determinację w wyborze drogi życiowej nie miał zasadniczego wpływu fakt, że ojciec poświęcał mu we wczesnym dzieciństwie dużo czasu, wiele mu czytał, zbudował dla niego teatrzyk kukielkowy, w którym razem stwarzali świat teatralnych historyjek. Po śmierci ojca, jako czternastolatek, Andersen postanawia wyruszyć w wielki świat - do Kopenhagi - i grać w teatrze. Nie mając żadnej pomocy ze strony rodziny zdołał uzyskać wykształcenie i wkrótce zaczął pisać - owszem, wspomagało go finansowo wielu ludzi, zacnych, jak byśmy dziś powiedzieli, sponsorów, którzy może nie od razu wierzyli w wielkość jego pisarstwa, ale którzy, uważali że należy wspierać młodego i zdolnego człowieka.

Ogromna sława, w pierwszych latach przede wszystkim za granicą, nie była dla Andersena zaskoczeniem miał przekonanie, że na nią zasługuje, że jego utwory są ważne i potrzebne ludziom. Jakże to słuszne przekonanie! I jaka szkoda, że baśnie uważane są powszechnie przede wszystkim za utwory dla dzieci, choć pocieszeniem jest fakt, że wielu dorosłych ponownie do nich wraca, czytając je swoim dzieciom - oby było ich jak najwięcej.

Andersen, który kochał teatr, byłby szczęśliwy widząc, że jego utwory na całym świecie weszły na stałe do repertuaru teatrów, zwłaszcza teatrów dla dzieci, a w ostatnich latach także teatrów muzycznych. Niech smutna "Dziewczynka z zapalkami" nabierze nowego wymiaru w spotkaniu ze światem muzyki, niech wchodzi do ludzkich serc tą nową, nieznaną dotąd drogą.

Bogusława Sochańska

Wycinanka Hansa Christiana Andersena